ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

កិច្ចការស្រាវជ្រាវ

ស្ដីពី

អង្គការសហប្រជាជាតិ

បណ្ណាល័យច្បាប់-Law Library

lawlibrarysite.wordpress.com

<u>សេចក្តីផ្តើម</u>

បច្ចុប្បន្ននេះ រាល់ប្រទេសទាំងអស់ដែលបណ្តាលប្រទេសនៅលើពិភពលោកទទួលស្គាល់ជាលក្ខណអន្តរជាតិតែងតែមានអធិបតេយ្យភាពត្រឹមត្រូវដែលមិនអាចប្រទេសណាមួយឈ្លានពានដោយងាយៗនោះទេ ។

ក៏ប៉ុន្តែរាល់ព្រឹត្តិការណ៍នៅលើពិភពលោករមែងតែងតែកើតឡើង ដូចជាការឈ្លានពានទឹកដី ការបង្កអស្ថិរសុខផ្សេង ការផ្ទុះឡើងនូវប្រភេទជំងឺថ្មីៗ។នៅពេលដែល ហេតុការណ៍ទាំងអស់កើតឡើងនៅលើប្រទេសមួយ នៅលើភាគីជំលោះប្រទេសទាំងពីរ តើមានប្រទេសណាមួយរឺ ភាគីណាមួយចូលខ្លួនដោះស្រាយ?

ប្រាដកណាស់តាមន័យនីតិអន្តរជាតិសាធារណៈ ប្រទេសទាំងអស់ត្រូវតែគោរពលើកិច្ចព្រមព្រៀងជា លក្ខណៈអន្តរជាតិ ពោលគឺអង្គការសហប្រជាជាតិដែលជាស្ថាប័នអន្តរជាតិក្នុងត្រួតពិនិត្យលើប្រទេសទាំងឡាយថាតើប្រទេសទាំងនោះ បានអនុវត្តលើអនុសញ្ញារួមអន្តរជាតិដែលឬទេ។

មិត្តនិស្សិតទាំងអស់ច្បាស់ជាបានយល់កាន់តែច្បាស់ពីអង្គការសហប្រជាជាតិ ថាតើអង្គការសហប្រជាជាតិមានតួនាទីអ្វីខ្លះ និងថាតើអង្គការសហប្រជាជាតិមានសារសំខាន់អ្វីខ្លះ លើអន្តរជាតិ ព្រោះនេះជាប្រធានបទរបស់ក្រុមយើងខ្ញុំដែលបានសិក្សាស្រាវជ្រាវ។

I. ប្រវត្តិនៃអង្គការសហប្រជាតិ

ដោយមានភាពបរាជ័យនៃសន្និសិទ្ធប្រជាជាតិនៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ១៩១៩-១៩៤៦ (ដែលនៅពេលនោះសហរដ្ឋអាមេរិកមិនបានចូលរួមសន្និបាតនេះទេ) អង្គការសហប្រជាតិត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៤៥ គឺក្នុងគោលបំណងដើម្បីថែរក្សាសន្តិភាព និងបង្កើតឲ្យមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការល្អក្នុងការដោះស្រាយនូវបញ្ហាសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងបញ្ហាមនុស្សធ៌មនានា នៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល។ គោលការណ៍ច្បាស់លាស់មួយត្រូវបានចាប់ផ្តើមយ៉ាងឆាប់រហ័សរបស់អង្គការពិភពលោក ដែលត្រូវបានផ្តួចផ្តើមឡើងដោយ និងឧបត្ថមដោយសហរដ្ឋអាមេរិកនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៣៩។

ដំបូងឡើយត្រូវបានប្រធានាធិបតីសហរដ្ឋអាមេរិកឈ្មោះ "Franklin D. Roosevelf " ឲ្យឈ្មោះថា "សហប្រជាជាតិ" ហើយត្រូវបានគេបង្ហាញឡើងនៅក្នុងសេចក្តីប្រកាសមួយដែលធ្វើឡើងដោយ បណ្តាប្រទេសជាសម្ព័ន្ធមិត្ត។ គោលការណ៍ជាផ្លូវការដំបូងបំផុត ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់នៅថ្ងៃទី ០១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៤៥ នៅពេលនោះដែរមានប្រទេសចំនួន២៦បានចុះហត្ថលេខានៅក្នុង ធម្មនុញ្ញអាត្លង់ទិច ចំពោះការសន្យាបន្តការបញ្ចប់សង្គ្រាម។ នៅថ្ងៃទី ២៥ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៤៥ សន្និបាតសហប្រជាជាតិចំពោះអង្គការពិភពលោក ត្រូវបានប្រារព្ធឡើងនៅក្នុងទីក្រុង San Fracisco ដែលមានការចូលរួមពីបណ្តាប្រទេសចំនួន ៥០ និងប្រទេសមួយចំនួនដែលមិនមែនជាសមាជិកអង្គការពិភពលោក ដែលមានការជាប់ទាក់ទងនិងការធ្វើសេចក្តីសេចក្តីព្រាងនៃធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ។

អង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានប្រកាសជាផ្លូវការនៅក្នុងថ្ងៃទី ២៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៤៥ ដែលមានការសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខប្រចាំអង្គការសហប្រជាជាតិចំនួន៥ប្រទេសដែលរួមមាន៖ បារាំង ប្រជាមានិតចិន សហភាពសូវៀត ចក្រភពអង់គ្លេស និងសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយមានការគាំទ្រពីបណ្តាប្រទេសដែលជាប្រទេសហត្ថលេខីចំនួន ៤៦ ផ្សេងទៀត។ ការប្រជុំជាលើកដំបូងរបស់ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលមានការចូលរួមពីបណ្តាប្រទេសចំនួន ៥១ និងរួមមានក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខផងដែរ ដែលបានប្រារព្ធឡើងនៅឯ Westminster Central Hall នៃទីក្រុង ឡុងដ៍ នៅខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៤៦។

តាំងពីអង្គការសហប្រជាជាតិបានបង្កើតឡើងមក វាពោរពេញទៅដោយភាពច្របូកច្របល់ និងការរិះគន់គ្នាជាច្រើនបានកើតមានឡើងជាបន្តបន្ទាប់ឥតឈប់ឈរ។ គោលបំណងនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ គឺបង្កើតឲ្យមាន "រដ្ឋាភិបាលរួមតែមួយនៅលើពិភពលោក"។ បន្ទាប់ពីសង្គ្រាមលោកលើកទី២បានបញ្ចប់ គណៈកម្មាធិការរំដោះជាតិបារាំង ត្រូវបានសហរដ្ឋអាមេរិកទទួលស្គាល់ ថាជារដ្ឋាភិបាលបារាំង ដូច្នេះហើយប្រទេសនេះត្រូវបានគេអនុញ្ញាតជាលើកដំបូងទៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ ក្នុងគោលបំណងបង្កើតឲ្យមានអង្គការថ្មីមួយកើតមានឡើង។ លោក Charles de Gaulle អ្នករិះគន់ទៅលើអង្គការសហប្រជាជាតិនោះ លោកមិនជឿថាមានការជាប់ទាក់ទងនឹងសន្តិសុខពិភពលោកនោះទេ ក្នុងការជួយកសាងសន្តិភាពក្នុងពិភពលោកទាំងមូល និងការការពារសន្ធិសញ្ញារវាងបណ្តាប្រទេសទាំងអស់នោះ។

មាត្រា១៖ គោលបំណង និងគោលការណ៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ

១. រក្សាការពារសន្តិសុខ និងសន្តិភាពនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល និងការប្រមូលយកនូវវិធានការដែលមានសិទ្ធិភាពក្នុងការការពារ និងការលុបបំបាត់ចោលនូវការគំរាមគំហែងដល់សន្តិភាព ហើយនិងការគៀបសង្កត់នៃការឈ្លានពានចំពោះសន្តិភាព ដោយនាំមកវិញនូវសន្តិភាព ដោយអនុលោមទៅតាមគោលការណ៍យុត្តិធម៌ និងច្បាប់អន្តរជាតិ និងមានការកែតម្រូវឲ្យមានការឈានទៅរកសន្តិភាពឡើងនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល។

២.បង្កើតទំនាក់ទំនងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិនានានៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ដោយយោងទៅតាមគោលការណ៍ និងដោយការកំណត់សំគាល់ដោយផ្ទាល់របស់ប្រជាជនទូទៅ និងទទួលយកវិធានដែលមានប្រសិទ្ធិភាពខ្ពស់បំផុតក្នុងការពង្រឹងនូវសន្តិភាពនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល។

៣. រួបរួមគ្នាធ្វើការដោះស្រាយនៃសេដ្ឋកិច្ចពិភពលោក វប្បធម៌ សង្គមលក្ខណៈមនុស្សធម៌ និងធ្វើការលើកកំពស់ និងលើកទឹកចិត្តឲ្យមានការគោរពសិទ្ធិគ្នា និងសេរីភាពជាមូលដ្ឋានដោយគ្មានការរើសអើងពូជសាសន៍ ភេទ និងសាសនាជាដើម។

៤. ជាមជ្ឈមណ្ឌលសម្រាប់ជួយប្រជាជាតិនានានៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ក្នុងការជួយសម្រេចបំណងនានានៃប្រជាជាតិទាំងឡាយ ។

II. រចនាសម្ព័ន្ធរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ

របៀបគ្រប់គ្រងរបស់សហប្រជាជាតិ គឺផ្តោតទៅលើគោលការណ៍សំខាន់៥នៃអង្គការ គឺ ៖ មហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ, ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ, ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម(ECOSOC), លេខាធិការដ្ឋាន នឹងតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ICJ។

អង្គការបួន ក្នុងចំណោមអង្គការទាំង៥គឺ មានទីស្នាក់ការកណ្តាលនៅអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលស្ថិតក្នុងដែនដីអន្តរជាតិនៃទីក្រុង New York។ តែតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ ICJ ដែលមានទីតាំងស្ថិតក្នុងទីក្រុង Hague ដែលមានភ្នាក់ងារដទៃផ្សេងទៀតគឺក្នុងទីស្នាក់ការអង្គការសហប្រជាជាតិនៅ Geneva, ទីក្រុងVienna និង Nairobi។ ស្ថាប័នសហប្រជាជាតិដទៃទៀតគឺនៅពាសពេញពិភពលោក។

ភាសាផ្លូវការ ៦របស់សហប្រជាជាតិ ត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងអន្តររដ្ឋាភិបាលក្នុងជំនួបពិភាក្សា និងឯកសារផ្សេងៗ មានដូចជាភាសា អារ៉ាប់, ភាសាចិន, អង់គ្លេស, បារាំង, រុស្សី និងអេស្ប៉ាញ នៅពេលដែលលេខាធិការដ្ឋានសហប្រជាជាតិប្រើភាសា២ ក្នុងការងារគឺ ភាសារអង់គ្លេស និងភាសាបារាំង។ ៥ភាសាដំបូងដែលប្រើជាផ្លូវការគឺត្រូវបានជ្រើសរើសនៅពេលបង្កើតអង្គការសហប្រជាជាតិឡើង។ លើកលែងតែ ភាសា អារ៉ាប់ដែលទើបតែត្រូវបានបន្ថែមតាមក្រោយក្នុងឆ្នាំ ១៩៧៣។ ការតាក់តែងឯកសាររបស់ អង្គការសហប្រជាជាតិបានបញ្ជាក់ពីខ្នាតគំរូនៃភាសារអង់គ្លេសដែលប្រើក្នុងឯកសារគឺ British Usage និង Oxford Spelling, ចំនែកឯគំរូនៃការសរសេរភាសាចិនគឺភាសាចិនសាមញ្ញធម្មតា ដែលវាជំនួសពីអក្សរប្រពៃណីបុរាណចិនក្នុងឆ្នាំ១៩៧១ នៅពេលដែលតំណាងអង្គការសហប្រជាជាតិនៃប្រទេសចិនបានប្តូរពីសាធារណរដ្ឋចិនទៅជាសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន។

1. <u>មហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ</u>

មហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ គឺជាមហាសន្និបាតពិគ្រោះ ពិភាក្សាដ៏សំខាន់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ។ បង្កើតឡើងដោយសមាជិកគ្រប់ប្រទេស នៃសហប្រជាជាតិ ដែលមហាសន្និបាតត្រូវបានជួបប្រជុំជារៀលរាល់សម័យប្រជុំប្រចាំឆ្នាំក្រោមការដឹកនាំរបស់អគ្គលេខាធិការដែលត្រូវបានបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងដោយសមាជិកគ្រប់ប្រទេស។ រយៈពេលលើសពី២សប្តាហ៍នៃការចាប់ផ្តើម នៃរាល់សម័យប្រជុំនីមួយៗ សមាជិកទាំងអស់សុទ្ធតែមានឱកាសក្នុងការថ្លែងសុន្ទរកថាក្នុងអង្គប្រជុំនៃសភានេះទាំងអស់គ្នា។ ជាប្រពៃណី អគ្គលេខាធិការគឺធ្វើសេចក្តីថ្លែងការដំបូងគេបង្អស់ បន្ទាប់មកគឺប្រធាននៃមហាសន្និបាត។ សម័យប្រជុំដំបូងបំផុតបានប្រជុំនៅថ្ងៃទី១០ មករា ១៩៤៦ នៅសហសាលកណ្តាល Westminster ក្នុងទីក្រុងឡុងដ៍ ដែលរួមមានអ្នកតំណាង ៥១ប្រជាជាតិ។

នៅពេលដែលមហាសន្និបាតធ្វើការបោះឆ្នោតលើបញ្ហាសំខាន់ណាមួយគឺ យកសំលេង ២/៣នៃចំនួនកូរ៉ុមដែលបានចូលរួម។ ឧទាហរណ៍ បញ្ហាសំខាន់មានដូចជា៖ សេចក្តីយល់ព្រមលើសន្តិភាព និងសន្តិសុខ, ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសសមាជិកនៃអង្គការ, ការអនុញ្ញាតអោយចូលជាសមាជិក, ការព្យួរ និងការបណ្តេញចេញនៃសមាជិក នឹងបញ្ហាថវិការ។ បញ្ហាដទៃផ្សេងទៀត ត្រូវបានសំរចតាមការបោះឆ្នោត។ រាល់ប្រទេសមួយដែលជាសមាជិកមានមួយសំលេងស្មើគ្នា។ សភាអាចនឹងធ្វើសេចក្តីសំរេចលើបញ្ហាណាមួយក្នុងទំហំនៃសហប្រជាជាតិ លើកលែងតែបញ្ហានៃសន្តិភាព និងសន្តិសុខ ដែលស្ថិតក្រោមការពិចារណារបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

2. <u>ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ</u>

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខមានភារកិច្ចរក្សាសន្តិភាព និងសន្តិសុខបណ្តាប្រទេស ជាសមជិក។ ខណៈពេលដែលអង្គការដទៃទៀតនៃសហប្រជាជាតិអាចធ្វើតែសេចក្តីសំរេចទៅសមាជិក នៃរដ្ឋាភិបាលតែប៉ុណ្ណោះ ដែលក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ មានអំណាចធ្វើការសំរេចដែលភ្ជាប់ទៅនឹងសមាជិករដ្ឋាភិបាលដែលធ្លាប់បានយល់ព្រមថានឹងធ្វើតាមការសំរេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សា (មាត្រា២៥នៃធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ)។ ការសំរេចចិត្ត

របស់ក្រុមប្រឹក្សាគឺត្រូវបានទទួលស្គាល់ដូចជាសេចក្តីសំរេចចិត្តរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសហប្រជាជាតិដែរ។

ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយរដ្ឋជាសមាជិកចំនួន ១៥រដ្ឋ ដោយរួមមានរដ្ឋ៥ ជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍មានដូចជាប្រទេសចិន, បារាំង, រុស្ស៊ី, ចក្រភពអង់គ្លេស, និងសហរដ្ឋអាមេរិក នឹងសមាជិក ១០ដែលមិនអចិន្ត្រៃយ៍ បច្ចុប្បន្នគឺ Austria, Bosnia, និង Herzegovina, Brazil, Gabon, ជប៉ុន, Lebanon, Mexico, Nigeria, ទួរគី និង Uganda។ សមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ទាំង៥ មានអំណាចក្នុងការធ្វើ Vetoលើឯករាជ្យ ប៉ុន្តែមិនមែនទម្រង់ការនៃសេចក្តីសំរេចចិត្ត អនុញ្ញាតសមាជិកម្នាក់ធ្វើការរាំងស្ទះដល់ការយល់ព្រម ប៉ុន្តែមិនមែនរាំងស្ទះដល់ការពិភាក្សាដេញដាលពីសេចក្តីសំរេចមិនអាចទទួលយកបាននោះឡើយ។ អាសនៈបណ្តោះអាសន្នទាំង១០ គឺមានរយៈពេល ២ឆ្នាំ ដោយបានមកពីការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសពីសមាជិករដ្ឋនៃសភាទូទៅក្នុងតំបន់មូលដ្ឋាន។ ប្រធាននៃក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅតាមលំដាប់ជារៀងរាល់ខែ ហើយប្រទេសជប៉ុនបានកាន់កាប់ជាប្រធានក្នុងខែមេសា ២០១០។

3. **<u>លេខាធិការដ្ឋាន</u>**

លេខាធិការដ្ឋានសហប្រជាជាតិ ត្រូវបានដឹកនាំដោយអគ្គលេខាធិការនឹងការជួយពីបុគ្គលិកនៃមន្ត្រីស៊ីវិលអន្តរជាតិ ពាសពេញពិភពលោក។ វាផ្តល់នូវការសិក្សា, ព័ត៌មាន និងគ្រឿងប្រដាប់ដែលត្រូវការដោយសហប្រជាជាតិសំរាប់ការប្រជុំ។ វាក៏អនុវត្តកិច្ចការដែលដឹកនាំដោយក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខសហប្រជាជាតិ,មហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ, ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម, នឹងអង្គការដទៃទៀតរបស់សហប្រជាជាតិ។ ធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិតំរូវអោយបុគ្គលិកដែលជ្រើសរើសពីការដាក់ពាក្យសុំនូវ បទដ្ឋានកំរិតខ្ពស់បំផុតនៃប្រសិទ្ធិភាពក្នុងការប្រកួតប្រជែង នឹងសុចរិតទៀងត្រង់ ដែលចាត់ទុកថាជាការជ្រើសរើសដ៏សំខាន់លើមូលដ្ឋានភូមិសាស្ត្រដ៏ធំទូលាយមួយ។

ធម្មនុញ្ញបានចែងថា បុគ្គលិកមិនគួរស្វែងរក រឺទទួលនូវការណែនាំពីអាជ្ញាធរណាមួយ ផ្សេងក្រៅពីសហប្រជាជាតិទេ។ រាល់សមាជិកសហប្រជាជាតិនីមួយៗ

គឺត្រូវបានបង្គាប់អោយគោរព តួអង្គអន្តរជាតិនៃលេខាធិការដ្ឋាន នឹងមិនស្វែងរកអានុភាពនៃបុគ្គលទេ។ អគ្គលេខាធិការតែម្នាក់ឯងគត់ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការជ្រើសរើសបុគ្គលិក។

អគ្គលេខាធិការមានតួនាទីជាច្រើន រួមមាន ការជួយដោះស្រាយវិវាទអន្តរជាតិ, ការគ្រប់គ្រងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃការរក្សាសន្តិភាព, រៀបចំសន្និសិទអន្តរជាតិ, ប្រមូលព័ត៌មានលើកិច្ចប្រត្តិបតិការនៃការសំរេចចិត្តរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ នឹងការប្រឹក្សាជាមួយសមាជិករដ្ឋាភិបាលចំពោះគំនិតផ្សេងៗគ្នា។

ចំណុចសំខាន់នៃការិយាល័យលេខាធិការដ្ឋានក្នុងតំបន់នេះ រួមមាន ការិយាល័យនៃអ្នកសម្របសម្រួលនៃកិច្ចការមនុស្សធម៌ នឹងក្រសួងនៃប្រត្តិបតិការរក្សាសន្តិភាព។

3.1 អគ្គលេខាធិការ

លេខាធិការដ្ឋានដឹកនាំដោយ អគ្គលេខាធិការដែលជាអ្នកនាំពាក្យ និងជាអ្នកដឹកនាំនៃសហប្រជាជាតិ។ អគ្គលេខាធិការបច្ចុប្បន្ន គឺលោក Ban-Ki-Moon ដែលជាអ្នកបន្តវេនពី Koofi Annan ឆ្នាំ ២០០៧ នឹងប្រហែលជាមានសិទ្ធិមានការតែងតាំងម្តងទៀតនៅពេលដែលរយៈពេលកាន់តំណែងលើកទី១ ផុតកំណត់ក្នុងឆ្នាំ២០១១។

លោក Franklin D. Roosevelt គឺជា មជ្ឍត្តករពិភពលោកម្នាក់ដែលតំណែងនេះត្រូវបានកំណត់ដោយធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិជាអង្គការ "ប្រធានមន្ត្រីរដ្ឋបាល" ប៉ុន្តែធម្មនុញ្ញក៏បានកំណត់ថា អគ្គលេខាធិការអាចនាំមកនូវការយកចិត្តទុកដាក់ដល់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនូវបញ្ហាណាមួយដែលគាត់គិតថាអាចមានការគំរាមគំហែងដល់ការរក្សាសន្តិភាព និងសន្តិសុខជាអន្តរជាតិ ដែលផ្តល់នូវមុខតំណែងយ៉ាងសកម្មលើឆាកពិភពលោក។ ឋានៈនេះបានវិវឌ្ឍន៍ក្លាយទៅជាតួនាទី២គឺ មន្ត្រីរដ្ឋបាលនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ នឹងជាអ្នកការទូតនិង មជ្ឍត្តករ ដោះស្រាយវិវាទរវាងរដ្ឋជាសមាជិកនឹងស្វែងរកដំណោះស្រាយសំរាប់បញ្ហាជាសាកល។

អគ្គលេខាធិការរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយមហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ បន្ទាប់ពីបានសេចក្តីយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ, សមាជិកណាដែលមានសិទ្ធិធ្វើ Veto នឹងមហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិអាចធ្វើការសន្មតទៅលើសេចក្តីសំរេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ប្រសិនបើសំលេងឆ្នោត

ភាគច្រើនមិនទទួលជោគជ័យ ទោះបីជាករណីនេះ មិនសូវជាបានជួបប្រទះនោះទេ។ វាមិនមានលក្ខន្តិកៈចាំបាច់នៃតំណែងនេះ ប៉ុន្តែច្រើនឆ្នាំកន្លងមកវាត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាតំណែងនេះគួរតែមានរយៈពេល ១ ឬ២អាណត្តិ សំរាប់រយៈពេល ៥ឆ្នាំ ហើយតំណែងនេះត្រូវបានតែងតាំងដោយផ្អែកទៅលើកត្តាប្រែប្រួលនៃភូមិសាស្ត្រ នឹងអគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជាជាតិមិនគួរជ្រើសចេញមកពីប្រទេសណាមួយដែលជាសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខនោះទេ។

4. <u>តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ (ICJ)</u>

តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ (ICJ) មានទីស្នាក់ការនៅទីក្រុងHague នៃប្រទេស Netherland គឺជាអង្គការតុលាការធំដំបូងបង្អស់នៃសហប្រជាជាតិ ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងឆ្នាំ ១៩៤៥ ដោយធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិ តុលាការនេះចាប់ផ្តើមដំណើរការក្នុងឆ្នាំ ១៩៤៦ ជាអ្នកស្នងពីតុលាការយុត្តិធម៌អចិន្ត្រៃយ៍អន្តរជាតិ។ លក្ខន្តិកៈនៃតុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងជំពូកពីមុនគឺជាឯកសារសំខាន់រដ្ឋធម្មនុញ្ញដែលបង្កើតនឹងប្បញ្ញត្តិរបស់តុលាការ។

តុលាការមានទីតាំងនៅវិមានសន្តិភាពក្នុងទីក្រុង Hague, Netherlands ដែលជាការចែករំលែកអាគារជាមួយនឹងវិទ្យាស្ថានឧត្តមសិក្សាច្បាប់អន្តរជាតិ Hagueដែលជាមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាឯកជននៃច្បាប់អន្តរជាតិមួយ។ ចៅក្រមមួយចំនួននៃតុលាការនេះគឺជាអតីតសិស្ស ឬជាសមាជិកអតីតសាស្ត្រចារ្យនៃវិទ្យាស្ថាននេះ។ គោលបំណងរបស់តុលាការយុត្តិធម៌អន្តរជាតិ (ICJ) គឺវិនិច្ឆ័យជម្លោះរវាងរដ្ឋ នឹងរដ្ឋ។ តុលាការនេះធ្លាប់បានកាត់សេចក្តីករណីពាក់ព័ន្ធ នឹងបទឧក្រិដ្ឋសង្គ្រាម, ការជ្រៀតជ្រែកដោយខុសច្បាប់របស់រដ្ឋ នឹងសីលធម៌រវាងប្រទេសដទៃ នឹងបន្តយល់ព្រមលើករណីដទៃផ្សេងទៀត។

តុលាការពាក់ព័ន្ធមួយទៀត គឺតុលាការឧក្រិដ្ឋកម្មអន្តរជាតិ(ICC) ចាប់ផ្តើមដំណើរការក្នុងឆ្នាំ ២០០២ ឆ្លងកាត់តាមការសំរេចចិត្តជាអន្តរជាតិដំបូង ដោយមហាសន្និបាតរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។ វាគឺជាតុលាការអចិន្ត្រៃយ៍អន្តរជាតិដំបូងបំផុតដែលចោទប្រកាន់

ទៅលើជនណាដែលព្យាយាមប្រព្រឹត្តិអំពើឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរបំផុតក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិ រួមមានឧក្រិដ្ឋកម្មសង្គ្រាម នឹងឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍។ ICC មានមុខងាររងករាជ្យភាពពីសហប្រជាជាតិក្នុងករណីបុគ្គលិកឯកជន និងហរិញ្ញវត្ថុ ប៉ុន្តែការជួបប្រជុំរបស់ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ICC, តាមច្បាប់សភានៃទីក្រុងរ៉ូមត្រូវបានយកមកប្រើនៅ UN។ វាមានកិច្ចព្រមព្រៀងមិត្តភាពរវាង ICC និង UN ដែលគ្រប់គ្រងការចាត់ទុកស្ថាប័នទាំងពីរថាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់។

5. <u>ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម</u>

ក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម (ECOSOC) ជួយមហាសន្និបាតក្នុងការផ្សព្វផ្សាយជាអន្តរជាតិអំពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមនឹងការអភិវឌ្ឍន៍។ ECOSOC មានសមាជិក៥៤ប្រទេស ដែលបេក្ខភាពទាំងនោះត្រូវបានជ្រើសរើសចេញពីមហាសន្និបាតប្រជាជាតិក្នុងរយៈពេល៣ ឆ្នាំម្តង។ ប្រធាននៃ ECOSOCត្រូវបានបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងឡើងសំរាប់រយៈពេល១ឆ្នាំ នឹងដែលត្រូវបានជ្រើសរើសក្នុងចំណោមអ្នកតំណាងមានអំណាច តូចឬមធ្យមរបស់ ECOSOC។ ECOSOC ជួបប្រជុំមួយឆ្នាំម្តងនៅខែ កក្កដាសំរាប់សម័យប្រជុំ៤សប្តាហ៍។ តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៨ វាមានការជួបប្រជុំមួយទៀត ជារៀងរាល់ខែមេសាជាមួយនឹងរដ្ឋមន្ត្រីហរិញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ(IMF)។ ពិនិត្យមើលពីការបែងចែកពីស្ថាប័នសំខាន់នៃការសម្របសម្រួល, តួនាទីរបស់ ECOSOC រួមមានការប្រមូលព័ត៌មាន, ផ្តល់យោបល់ជូនដល់ប្រជាជាតិជាសមាជិក, នឹងធ្វើសេចក្តីសំរេចណាមួយ។ លើសពីនេះទៅទៀត ECOSOCគឺស្ថិតក្នុងឋានៈប្រសើរមួយសំរាប់ផ្តល់នឹងការជាប់ទាក់ទងទៅនឹងគោលការណ៍ នឹងសម្របសម្រួលភាពជាន់គ្នា\នៃតួនាទីរបស់ស្ថាប័នជាសាខារបស់ សហប្រជាជាតិ ដែលវាដើរតួនាទីយ៉ាងសកម្មបំផុត។

6. <u>ស្ថាប័នជំនាញ</u>

វាមានអង្គការរចនាសម្ព័ន្ធ និងភ្នាក់ងាររបស់សហប្រជាជាតិដែលមានតួនាទីធ្វើការលើបញ្ហាជាក់លាក់ណាមួយ។ ភ្នាក់ងារដែលគេស្គាល់ច្រើនជាងគេគឺ ៖ ភ្នាក់ងារថាមពលអាតូមិកអន្តរជាតិ, អង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្ម, អង្គការសហប្រជាជាតិ ស្តីពីការអប់រំ វិទ្យាសាស្ត្រ និងវប្បធម៌ (UNESCO), ធនាគារពិភពលោក, និងអង្គការសុខភាពពិភពលោក។

តាមរយៈភ្នាក់ងារទាំងអស់នេះ ដែលសហប្រជាជាតិបានសំដែងសកម្មភាពមនុស្សធម៌របស់ខ្លួនដ៏ច្រើនបំផុត។ ឧទាហរណ៍ មានដូចជា កម្មវិធីផ្តល់វ៉ាក់សាំងជាច្រើន តាមរយៈ WHO, ការជៀសវាងគ្រោះទុរភិក្ស និងការខ្វះអាហារូបត្ថម្ភ តាមរយៈ WFP, នឹងការការពារជនងាយរងគ្រោះ នឹងបាត់បង់ទីជំរក តាមរយៈ HCR។

ធម្មនុញ្ញសហប្រជាជាតិបានចែងថា ស្ថាប័នសំខាន់នីមួយៗរបស់សហប្រជាជាតិអាចបង្កើតភ្នាក់ងារជំនាញដទៃផ្សេងទៀត ដើម្បីបំពេញការងារអោយមានប្រសិទ្ធិភាព។
សមាជិកភាព.

III. សមាជិកភាព

យោងតាមអង្គការសហប្រជាជាតិបានអោយដឹងថា ការវិវត្តនៃសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលបង្ហាញតាមរយៈពេលវេលានៃការចូលរួមរបស់រដ្ឋជាសមាជិក ។ គួរកត់សំគាល់ថា Antarctica មិនមានរាជរដ្ឋាភិបាលទេ ព្រោះថាការគ្រប់គ្រងនយោបាយនៅ Western Sahara ស្ថិតក្នុងបញ្ហាជំលោះនៅឡើយ ម្យ៉ាងទៀតទឹកដីគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលដោយសាធារណៈរដ្ឋចិន (តៃវ៉ាន់) នឹងត្រូវបានអង្គការសហប្រជាជាតិចាត់ទុកជាអាណាខេត្តរបស់សាធារណៈរដ្ឋប្រជាមានិតចិន។ ខណៈពេលដែល Kosovo ក៏ត្រូវបានចាត់ជាអណាខេត្តរបស់ Serbia ដែរ។

1. គំរូច្បាប់សម្រាប់សមាជិកភាព

១. សមាជិកភាពនៅក្នុងអង្គការសហប្រជាជាតិ បានបើកចំហរយ៉ាងទូលំទូលាយទៅកាន់រដ្ឋដែលស្រលាញ់សន្តិភាព ដែលមានក្នុងធម្មនុញ្ញបច្ចុប្បន្ន (សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គការ) ហើយនិងអាចមានឆន្ទះក្នុងការបំពេញកាតព្វកិច្ចទាំងនោះ។

២.ការអនុញ្ញាតនៃរដ្ឋណាក៏ដោយ ដើម្បីក្លាយជាសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ និងត្រូវបានទទួលលទ្ធផលដោយក្តីសម្រេចរបស់មហាសន្និបាតផ្អែកលើអនុសាសន៍របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ។

2. គោលនយោបាយរបស់សមាជិកភាព

អង្គការសហប្រជាជាតិ និងភ្នាក់ងាររបស់វាមិនទទួលរងអានុភាពនៃច្បាប់នៃប្រទេសដែលពួកគេធ្វើការឲ្យឡើយ និងការពារភាពមិនលំអៀងដែលទាក់ទងជាមួយប្រទេសដែលជារដ្ឋម្ចាស់ផ្ទះ និងរដ្ឋជាសមាជិក។

ទោះបីជាឯករាជ្យភាពរបស់ពួកគេស្ថិតនៅក្នុងតម្រូវការនៃគោលនយោបាយធនធានមនុស្ស។ អង្គការសហប្រជាជាតិ ភ្នាក់ងាររបស់វាបានដាក់ពាក្យសុំដោយស្ម័គ្រចិត្តនៅលើច្បាប់របស់សមាជិកអំពីការរៀបការភេទដូចគ្នា និងអនុញ្ញាតអំពីឋានៈនៃកម្មករនិយោជិតនៅក្នុងភាពជាដៃគូរភេទដូចគ្នាដោយផ្អែកទៅលើសញ្ជាតិ។ អង្គការសហប្រជាជាតិ និងភ្នាក់ងាររបស់វាទទួលស្គាល់នូវការរៀបការភេទដូចគ្នា លុះត្រាកម្មករនិយោជិតនោះ ជាប្រជាពលរដ្ឋនៃបណ្ដាប្រទេសដែលទទួលស្គាល់ច្បាប់នោះ។ ការអនុវត្តមិនជាក់លាក់ទៅលើការរៀបការភេទដូចគ្នា ប៉ុន្តែវាឆ្លុះបញ្ចាំងការអនុវត្តជាធម្មតានៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សម្រាប់ចំនួនបញ្ហាធនធានមនុស្សជាច្រើន។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយវាត្រូវបានកត់សម្គាល់ថាភ្នាក់ងារមួយចំនួនផ្ដល់អត្ថប្រយោជន៍មានកំរិតចំពោះដៃគូរនៃសមាជិករបស់ពួកគេ ហើយដែលភ្នាក់ងារមួយចំនួនទៀតមិនទទួលស្គាល់ការរៀបការភេទដូចគ្នា ឬដៃគូរដូចគ្នានៃសមាជិករបស់ពួកគេទេ។

IV. មុខងារ របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ

1. រក្សាសន្តិសុខ សណ្ដាប់ធ្នាប់

អង្គការសហប្រជាជាតិ ចាប់តាំងពីទទួលបានការទទួលស្គាល់ពីសំណាក់ ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខមក បានបញ្ជូន កងរក្សាសន្តិសុខ ទៅកាន់តំបន់ដែលមានជំលួសយោធាដែលបញ្ចប់ រឺ ផ្អាក ការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាព ។

ដោយសារតែ អង្គការសហប្រជាជាតិ មិនមានកងកំលាំងយោធាផ្ទាល់របស់ខ្លួន ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ គឺជាកងស្ម័គ្រ ចិត្ត ដែលជារដ្ឋសមាជិកអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ កងកំលាំងទាំងនេះ ក៏ត្រូវបានផងដែរគេហៅថា "ពួកមួកខៀវ" ដែលជាអ្នកអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ អ្នកទាំងនេះបានទទួលនូវមេដាយដែលប្រគល់ដោយ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលមេដាយនេះគឺជាមេដាយអន្តរជាតិជំនួសអោយមេដាយយោធា ។ ក្រុមប្រឹក្សា សន្តិសុខទាំងមូល ទទួលបានរង្វាន់ណូបែលសន្តិភាព នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៨ ។

អង្គការសហប្រជាជាតិ បានបង្កើតដោយគិតមុនថាអង្គការនេះនឹងជួយដល់ការជៀសវាងជំលោះរវាងរដ្ឋ និងរដ្ឋ ហើយក៏ចូលរួមបំបាត់សង្គ្រាមទៅថ្ងៃអនាគតផងដែរ ប៉ុន្តែការផ្ទុះឡើងនៃសង្គ្រាមត្រជាក់បានធ្វើអោយ កិច្ចព្រមព្រៀងសន្តិភាពមានលក្ខណៈពិបាកដោយសារតែពិភពលោកត្រូវបានបែងចែកជា ពីរប្លុក ។ ដោយសារតែ ជំលោះនៅតែកើតមានឡើងជាបន្តបន្ទាប់នៅជុំវិញពិភពលោក ដូច្នេះហើយបន្ទាប់ពី សង្គ្រាមត្រជាក់នេះបានបញ្ចប់ ទៅ អង្គការសហប្រជាជាតិបានម្តងទៀតកកើតឡើងក្នុងនាមជាភ្នាក់ងារ

ស្វែងរកសន្តិភាពពិភពលោក ។អង្គការសហប្រជាជាតិ ក៏បានធ្វើការស្តីបន្ទោសរិះគន់ផងដែរចំពោះការមិនបានដឹង ។ ក្នុងករណីជាច្រើន ដែលរដ្ឋសមាជិក បានបង្ហាញភាពស្ទាក់ស្ទើរក្នុងការទទួលយក រឺ អនុវត្តការដោះស្រាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ។ ការមិនយល់ព្រមចំពោះការប្រើប្រាស់ និង អន្តរាគមន៍កំលាំងយោធារបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ គឺហាក់បីដូចជា ពុំបានជួយបំបាត់ការប្រល័យពូជសាសន៍ Rwandan នាឆ្នាំ ១៩៩៤ ។

2. ការសង្គ្រោះមនុស្សជាតិ និង សិទ្ធិមនុស្ស

នៅឆ្នាំ ១៩៤៩ ការទាមទារយកសិទ្ធិមនុស្ស គឺជាមូលហេតុចំបងក្នុងការបង្កើតអង្គក្ការសហប្រជាជាតិ ។ អំពើឃោរឃៅ និង កាវ្រ បល័យពូជសាសន៍ នៅកំឡុង

សង្គ្រាមលោកលើកទី ២ គឺជាការយល់ព្រមកូសាំងស៊ីស ថាអង្គការថ្មីនេះត្រូវតែការពារកុំអោយមានព្រឹត្តិការណ៍បែបនេះកើតឡើងម្តងទៀតនាថ្ងៃអនាគត ។ គោលបំណងចំបងគឺបង្កើតគំរោងច្បាប់ដើម្បី ពិចារណាចំពោះការរិះគន់ទៅលើការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ។ ធម្មនុញ្ញអង្គការសហ ប្រជាជាតិ បានកំនត់ថារាល់រដ្ឋសមាជិកទាំងអស់ ត្រូវតែជួយផ្សព្វផ្សាយ "ការប្រតិបត្តិ និង គោរព ជាសាកលនៃ សិទ្ធិមនុស្ស " និង ចូលរួមដើម្បីបញ្ចប់នូវបញ្ហានេះ ។ ទោះបីជា សេចក្តីប្រកាសជាសាកលនៃសិទ្ធិមនុស្ស មិនបាន ចងក្រងឡើងដោយត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែទទួលបានការយល់ព្រមពីសំណាក់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ នៅឆ្នាំ ១៩៤៨ ។ អង្គការសហប្រជាជាតិ និង ភ្នាក់ងាររបស់ខ្លួនគឺជាភ្នាក់ងារសំខាន់ ក្នុងការអនុវត្ត និង រឹតបន្តឹង គោលការណ៍ នៃសេចក្តីប្រកាសជាសាកលនៃសិទ្ធិមនុស្ស ។ អង្គការសហប្រជាជាតិ នឹងមានការជំរុញទាំងស្រុងចំពោះប្រទេស ទាំងឡាយណាដែលធ្វើការវិវត្តមកកាន់ របបប្រជាធិបតេយ្យ ។ ភ្នាក់ងារបច្ចេកទេសដែលរៀបចំការបោះឆ្នោត ដោយសេរី និង យុត្តិធម៌ ការវិវត្តនៃប្រព័ន្ធតុលាការពង្រឹងបង្កើតរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ការពង្រឹងការការពារសិទ្ធិ មនុស្ស ទៅអោយគណបក្សនយោបាយបានធ្វើការចូលរួមចំនែកយ៉ាងច្រើនក្នុងប្រជាធិបតេយ្យភាវូបនីយកម្មនៃ សាកលលោក ។ អង្គការសហប្រជាជាតិ បានជួយរៀបចំការបោះឆ្នោតទៅអោយ ប្រទេសណាដែលពុំមានប្រវត្តិ រឺ មានប្រវត្តិតិចតួចនៃលទ្ធិប្រជាធិបតេយ្យ រួមបញ្ចូលថ្មីៗនេះគឺនៅអាបហ្កានីយស្ថាន និង ទីម័រខាងកើត ។ អង្គការ សហប្រជាជាតិ ក៏ជាឆាកគាំទ្រការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងកិច្ចការនយោបាយ សេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ច របស់ បទេសខ្លួនផងដែរ ។

គោលបំនង គឺសំរាប់បង្ហាញអំពីការរំលោភសិទ្ធិមនុស្ស ។ ក្រុមប្រឹក្សា គឺជាឧត្តរាធិការីនៃភ្នាក់ងារ សិទ្ធិ មនុស្សអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលជារឿយៗត្រូវបាន ស្តីបន្ទោសដល់ការផ្តល់ឋានៈខ្ពស់ទៅអោយរដ្ឋសមាជិកដែលពុំមានការធានានូវការរក្សាសិទ្ធិមនុស្សរបស់ប្រជាពលរដ្ឋខ្លួន ។ ក្រុមប្រឹក្សានេះ មានសមាជិក ទាំងអស់ ៤៧ រូប ដែលបានជ្រើសរើសមកតាមតំបន់ ហើយមានអណ្តត្តិចំនួន ៣ ឆ្នាំ និង

ពុំមានការពាក់ពន្ធ័នឹងសាលក្រមអ្វីមួយក្នុង កំឡុងពេល ៣ ឆ្នាំ ។ បេក្ខជនត្រូវតែទទួលបានការគាំទ្រភាគច្រើនពីសំណាក់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ

លើសពីនេះទៅទៀត ក្រុមប្រឹក្សានេះមានច្បាប់តឹងរឹង សំរាប់រដ្ឋដែលជាសមាជិករួមមានការសើរើជីថ្នាក់នៃសិទ្ធិ មនុស្សជាសាកល ។

3. ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និង សង្គមកិច្ច

គោលដៅនៃការអភិវឌ្ឍ ៖

- បំបាត់ភាពក្រីក្រ
- លើកតំកើនស្ត្រី
- ប្រយុទ្ធប្រឆាំង នឹង HIV
- ការពារបរិស្ថាន
- អភិវឌ្ឍភាពជាដៃគូនៅជុំវិញពិភពលោក

V. ថវិកាអង្គការសហប្រជាជាតិ

ហិរញ្ញវត្ថុរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ផ្តល់អោយតាមរយ:ថវិកាប៉ាន់ប្រមាណ និងថវិកាស្ម័គ្រចិត្តរបស់សមាជិកនីមួយៗ។ ថវិកាជារៀងរាល់ ពីរឆ្នាំរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិព្រមជាមួយភ្នាក់ងារពិសេសរបស់ខ្លួនត្រូវបាន
ផ្តល់អោយតាមរយ:ការវាយតំលៃមួយ។មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិជាអ្នកបញ្ជាក់នូវថវិកានោះ រួមទាំងធ្វើការសំរេចចិត្តសំរាប់សមាជិករបស់ខ្លួន។ ថវិកាទាំងនោះពឹងផ្អែកទៅលើលទ្ធភាពរបស់សមាជិកនីមួយៗ ដែលត្រូវធ្វើការវាយតំលៃ តាមរយ:ចំនូលជាតិសរុប (GNI)។រួមទាំងគិតគូរទៅលើបំណុល ខាងក្រៅ និងការធ្លាក់ចុះនៃចំនូលក្នុងមួយហិកតា។

មហាសន្និបាតបានបង្កើតនូវគោលការណ៍ដែលថា
អង្គការសហប្រជាជាតិមិនគួរពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើប្រទេសណាមួយក្នុងប្រតិបត្តិករហិរ

ញវត្ថុរបស់ខ្លួននោះទេ។ ដូច្នេះ គេធ្វើអោយមាននូវ
អត្រាអតិបរមាមួយដើម្បីកំនត់ចំនួនអតិបរមារបស់
សមាជិកនីមួយៗក្នុងការប៉ាន់ប្រមាណតំលៃសំរាប់ថវិការប្រចាំ។ ជាក់ស្តែង នៅខែ ធ្នូឆ្នាំ
២០០០
មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិបានធ្វើការត្រួតពិនិត្យកែប្រែលើជញ្ជីងនៃការវាយតំ
លៃ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំង អោយឃើញនូវកាលៈទេសៈរបស់ពិភពលោក។
ផ្អែកមួយចំនួននៃការត្រួតពិនិត្យកែប្រែនោះ ថវិកាប្រចាំអតិបរមា ត្រូវបានកាត់បន្ថយពី
២៥-២០ % ហើយសហរដ្ឋអាមេរិកជាសមាជិកតែមួយគត់ដែលជួបនឹងបញ្ហាអតិបរមា
នេះ។ លើសពីនេះទៅទៀត ចំពោះអត្រាអតិបរមានេះ
ការវាយតំលៃអប្បរមាចំពោះសមាជិកនីមួយៗ អត្រាអប្បរ មាត្រូវបានកំនត់
0.00១ភាគរយនៃថវិការបស់ UN ។ ជាងនេះទៅទៀត
ចំពោះប្រទេសដែលមានការអភិវឌ្ឍន៍ទាប អត្រាអតិមរមាមានត្រឹមតែ 0.0១ភាគរយ
ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានអនុ វត្ត។
ចំពោះប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុថ្មីៗនេះ ត្រូវបានប៉ាន់ប្រមាណជា ៤.១៩ ពាន់លានដុល្លា សំរាប់កំឡុងពេល ២ឆ្នាំនៃ ឆ្នាំ២00៨ និង ឆ្នាំ ២00៩ ថ្មី លើសពី ២ពាន់លានដុល្លា បន្តិចបន្តួចក្នុងមួយឆ្នាំ។ ការបែងចែកចំនាយដ៏ធំបំ ផុតរបស់ UN គឺអាស្រ័យទៅនឹងបេសសកម្មស្នូលរបស់ UN គឺសន្តិភាព និង សុវត្ថិភាព។ ថវិកាថែរក្សាសន្តិភាពសំ រាប់ឆ្នាំ ២00៥ -២00៦ មានប្រមាណជា ៥ពាន់លានដុល្លា បើប្រៀបធៀបទៅនឹងថិវការស្នូលរបស់ UN ប្រមាណ ជា ១.៥ពាន់លានដុល្លា ក្នុងកំឡុងពេលដូចគ្នា រួមនឹងទាហាន ៧0.000ក្រុមដែលបានលាតទ័ពក្នុង១៧ បេសសកម្ម ជុំវិញពីភពលោក។ប្រតិបត្តិការសន្តិភាពរបស់ UN ត្រូវបានផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុតាមរយៈការវាយ តំលៃ ដែលបានប្រើប្រាស់រូប មន្តបែងចែក អ្នកផ្គត់ផ្គង់ក្នុងការផ្តល់នូវហិរញ្ញវត្ថុដល់ ប្រតិបត្តិការសន្តិភាព អង្គការសហប្រជាជាតិ នោះគឺ USA, Japan, Germany, Spain, and សាធារណៈរដ្ឋកូរ៉េ។ថវិកាប្រចាំរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ មិនត្រូវបានចូលរួម បញ្ចូលនឹងកម្មវិធីពិសេសរបស់ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដូចជាUNICEF, WFP និង UNDP

ប៉ុន្តែវាត្រូវបានផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុតាមរយៈការផ្តល់ជូនស្ម័គ្រចិត្តពីសមាជិកដទៃទៀត។ដោយសារតែថវិកាទាំងនោះ ផ្តល់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ភ្នាក់ងារជា ច្រើនបានរងនូវភាពខ្វះខាតក្នុងកំឡុងពេលសេដ្ឋកិច្ចធ្លាក់ចុះក្រោយ។នៅខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៩ ដែលពេលនោះ កម្មវិធីស្បៀងអាហារពិភពលោក(WFP) ត្រូវបង្ខំអោយកាត់បន្ថយសេវាកម្មផ្សេងៗដោយសារ តែកង្វះថវិកា។

VI. កំណែទំរង់

ចាប់តាំងពីអង្គការសហប្រជាជាតិត្រូវបានបង្កើតឡើងមក កំណែទំរង់បានកើតមានឡើងជាច្រើនដង ទោះបីជា មតិទូទៅ ពុំសូវមានក៏ដោយ ។ មតិខ្លះចង់អោយ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដើរតួកាន់តែសំខាន់ និង ខ្លាំងក្លា ចំពោះបញ្ហាអន្តរជាតិ ប៉ុន្តែមតិខ្លះទៀត បានលើកឡើង ចង់អោយតួនាទីរបស់អង្គការនេះធ្លាក់មកត្រឹមតែ លើបញ្ហាមនុស្សជាតិតែប៉ុណ្ណោះ ។ ការសំណូមពរក៏កើតមានច្រើនផងដែរ ចំពោះ ការបន្ថែមសមាជិកក្រុមប្រឹក្សា សន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ វិធីផ្សេងទៀតក្នុងការបោះឆ្នោតជ្រើសរើស អគ្គលេខាធិការអង្គការសហប្រជា ជាតិ និង សំរាប់ សភាប្រជាជាតិ ។អង្គការសហប្រជាជាតិ ក៏ត្រូវបានចោទប្រកាន់ផងដែរ ចំពោះភាពខ្វះខាតនូវការិយាល័យអធិបតេយ្យ ។នៅឆ្នាំ ១៩៩៤ ការិយាល័យសវនកម្មផ្ទៃក្នុងត្រូវបានបង្កើតឡើង ដោយមហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ ដើម្បីដើរតួជាអ្នកតាមដានសង្កេតការណ៍ ។កម្មវិធីកំណែទំរង់ជាផ្លូវការមួយ ត្រូវបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តដោយ លោក Kofi Annan នៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ។ អត្ថន័យនៃកំណែទំរង់រួមមានការកែប្រែសមាជិកអចិន្ត្រៃយ៍ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ ធ្វើអោយការិយាល័យ ធិបតេយ្យមានតម្លាភាព និង ប្រសិទ្ធិភាព ធ្វើអោយអង្គការសហប្រជាជាតិ មានលក្ខណៈប្រជាធិបតេយ្យ និង ដាក់របាំងពន្ធគយជាអន្តរជាតិទៅលើការផលិតសភាវុធ នៅលើពិភពលោក ។នៅខែកញ្ញា ២០០៥ អង្គការសហប្រជាជាតិបានបង្កើតកិច្ចប្រជុំកំពូលមួយដែលកោះហៅ អ្នកដឹកនាំនៃ

រដ្ឋសមាជិកសឹងតែទាំងអស់ ដែលជាឱកាសមួយនៅក្នុងមួយជំនាន់ ដើម្បីធ្វើការសំរេចចិត្តច្បាស់លាស់មួយទៅ បញ្ហាតំបន់ ដែលត្រូវការការអភិវឌ្ឍ សន្តិសុខ សិទ្ធិមនុស្សព្រមទាំងកំនែទំរង់នៃអង្គការសហប្រជាជាតិ ។ នៅក្នុងការប្រជុំ លោក Kofi Annan បានស្នើនូវការចរចារក្នុងការធ្វើកំនែទំរង់អង្គការសហប្រជាជាតិ បង្កើតគោលដៅថ្មីនៃអង្គការដោយផ្តោតសំខាន់ទៅលើ សន្តិភាព សន្តិសុខ សិទ្ធិមនុស្ស និងការអភិវឌ្ឍហើយធ្វើអោយវាមានលក្ខណ:រួចជាស្រេចសំរាប់ប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាដែលនឹងកើតមានឡើង ក្នុងសតវត្សទី ២១។ លទ្ធផលនៃកិច្ចប្រជុំកំពូលនេះបង្កើតចេញនូវកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអ្នកដឹកនាំនៃប្រទេសលើពិភពលោកដែលក្នុងនោះរួមបញ្ចូលនូវការបង្កើតគណ:កម្មាធិការបង្កើតសន្តិភាព ដើម្បីជួយដល់ប្រទេសដែលធ្លាក់ក្នុងវិវាទ ក្រុមប្រឹក្សាសិទ្ធិមនុស្សព្រមទាំងការព្រមព្រៀងក្នុងការលះបង់ធនធានបន្ថែមទៀតទៅលើការិយាល័យសវនកម្ម ផ្ទៃក្នុង ។ល។ការិយាល័យសវនកម្មផ្ទៃក្នុងត្រូវបានរៀបចំឡើងវិញ ដើម្បីកំនត់អោយច្បាស់លាស់ នូវវិសាលភាព និង អាណត្តិ របស់ខ្លួន ព្រមទាំងនឹងទទួលបានធនធានបន្ថែមទៀត ។ លើសពីនេះទៅទៀត ដើម្បីបង្កើននូវការអនុវត្តសវនកម្មផ្ទៃក្នុងសំរាប់មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិ ភ្នាក់ងារសវនកម្មឯករាជ្យត្រូវបានបង្កើតឡើង ។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

បន្ទាប់ពីមិត្តនិស្សិតទាំងអស់បាន អាននិងបានស្តាប់ការបកស្រាយលើប្រធានបទស្តីពីអង្គការសហប្រជាជាតិរួចហើយ យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា អង្គការសហប្រជាជាតិមានសារ:សំខាន់ក្នុងដំណើរការនីតិអន្តរជាតិសាធារណ។ អង្គការសហប្រជាតិប្រៀបបីដូចជា អ្នកកាត់ក្តីលើគ្រួសារមួយដែលមានជំលោះនៅពេលដែលគ្រួសារមួយសមាជិកឈ្លោះគ្នា គេមិនអាចអោយសមាជិកដទៃទៀតក្នុងគ្រួសារនោះមកកាត់ក្តីនោះទេ ទាំងអស់នេះវាប្រៀបបីដូចជា តួនាទី

អង្គការសហប្រជាជាតិយ៉ាងដូច្នោះដែរ។រាល់ការបកស្រាយ និង ការស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទស្តីពីអង្គការសហប្រជាជាតិនេះ ប្រាកដណាស់ច្បាស់ជាមានចំណុចខ្វះខាតជាមិនខានមិត្តនិស្សិតទាំងអស់អាចបន្តការស្រាវជ្រាវជាបន្តទៀត ។

ក្រុមយើងខ្ញុំពិតជាសប្បាយចិត្តណាស់ដែលបានសិក្សាស្រាវជ្រាវលើប្រធានបទនេះដើម្បីជាបច្ច័យមួយក្នុងការយល់ដឹងមួយកំរិតទៀតលើអង្គការសហប្រជាជាតិនេះ។